

Firma van Neck

Het pand waar het allemaal begon

Nadat in 1892 Geurt Reinder van Neck uit Leuvenheim trouwde en elf jaar later zijn vrouw door een ziekte al weer moest missen, leerde hij zijn tweede vrouw kennen. Het was Johanna Wilhelmina Vleeming, dochter van molenaar Vleeming aan de Raadhuisstraat uit Hengelo.

De familie van Neck had in Leuvenheim een molenaarsbedrijf en aangezien Johanna een molenaarsdochter was, was het zekerdan in deze

groothandel uit Zutphen, met de tram die nagenoeg voor de zaak stop-te, veel meel aangevoerd die dan weer werd doorverlucht aan de klanten. La-

Geleidelijk kwamen ook enkele personeelsleden het bedrijf versterken, zoals o.a. Herman Heussinkveld, Willem Eggink, Bertus Messink, Willem Olthof, Willem Berendsen, Dora Boerman, Gerda Haaring en dochter Dinie van Neck. De heren, die veel in de maalderij en de bakkerij werkzaam waren, gingen ook met de fiets of met de bromfiets en later met de bromfiets brood bezorgen bij de klanten. De dames, die vooral in de winkel aanwezig waren, verrichtten tussen de bedrijven door ook nog wel wat huishoudelijke taken.

Door de almaar toenemende drukte werden de bedrijfsgebouwen weer uitgebreid om de klanten nog meer van dienst te kunnen zijn. Voor het bezorgen van meel e.d. werd dikwijls een beroep gedaan op Reind Bretveld, die vele jaren met paard en wagen de boeren bezocht. Dit werd later voortgezet door zijn zoon Gerard, die daarbij gebruik maakte van een tractor.

Op een dag moest Reind Bretveld met het paard naar smid Kuipers (tegenover van Neck) om het van nieuwe hoefijzers te laten voorzien. Toen het karwei geklaard was, werd Bretveld een kop koffie aangeboden, zodat het paard weer werd ingespannen en even moest wachten.

Terwijl Bretveld van de koffie genoot, dacht het paard: Weet je wat, ik loop vast naar van Neck aan de overkant, dan kunnen ze de wagen al beladen. Zoals hij al vele malen eerder had gedaan, ging het paard ook nu weer keurig met de wagen voor de maalderij staan. Korte tijd later, toen Bretveld weer buiten kwam, zag hij al snel wat er gebeurd was en haalde hij het paard weer op want die dag hoefde hij geen meel te rijden...

Na jarenlang met volle tevredenheid zaken te hebben gedaan, kreeg Riek, de vrouw van Johan, eind 1959 plotseling ernstige hartklachten, zodat overwogen werd om het wat rustiger aan te gaan doen. Zoon Geurt bleek, samen met zijn toekomstige vrouw Willy Jansen, bereid de taken voort te zetten. Bij Willy thuis hadden ze ook een boerderij, meelhandel, kruidenierswinkel en bakkerij en ze was dus, net als Geurt, van jongs af met het zaken-doen opgegroeid. Nog voordat de overname plaats kon vinden, overleed Johan van Neck in februari 1960 plotseling aan een hartstilstand en zijn vrouw twee weken later.

Door hun vooruitstrevendheid hadden Geurt en zijn vrouw altijd goede zaken gedaan maar in 1930 kwam toch het moment dat ze de leeftijd hadden bereikt dat opvolging wenselijk was en bleek zoon Johan bereid de zaak over te nemen.

Laatstgenoemde moet in die tijd waarschijnlijk gedacht hebben: Wat mijn vader in het verleden is overkomen dat gebeurt mij niet en hij zocht zijn toekomstige bruid Riek Klein Bleumink, pal aan de overkant van de weg. Zo had zij in ieder geval de mogelijkheid om elke dag op haar ouderlijk huis uit te kijken en eventueel de familie te zien, zodat er van heimwee dan ook geen sprake kon zijn.

branche voor haar dan ook niet vreemd en ging ze na haar huwelijk in 1906 met Geurt in Leuvenheim bij de zaak wonen. Na een pooze begon toch de heimwee naar Hengelo te werken en liet dit probleem haar niet meer los.

Daarom werd er in 1908 besloten om in Hengelo een nieuwe zaak op te starten. In eerste instantie werd alleen een kruidenierszaak met bakkerij aan de Vordensweg, even buiten het dorp, gebouwd. Al snel bleek dat dit een goede investering was en dat het aantal klanten gestaag groeide. Vooral mensen uit de Noordink en Delden, maar ook wel uit het dorp, kwamen naar de winkel om hun boodschappen te halen.

Enige jaren later liet de familie van Neck een maalderij bij de winkel bouwen. Zo konden de boeren uit de omgeving er voortaan het zaad, na bijvoorbeeld de roggeoogst, laten malen voor varkensvoer en kon er voor diezelfde boer eventueel roggebrood van worden gebakken. Ook werd er via de

V.l.n.r. Riek van Neck-Klein Bleumink, Johan van Neck, Willem Berendsen, Dora Boerman. Rechtsachter: chauffeur van de fu. Harenberg

Na het overlijden van zijn ouders zette Geurt het bedrijf op dezelfde voet verder. Zo kocht ook hij grote hoeveelheden eieren in. Verschillende boeren hadden, naast koeien en varkens, zo veel kippen dat ze bij van Neck met het geld dat de eieren in de maand hadden opgebracht, de rekening van het meel konden betalen. De eieren werden vervolgens weer afgenomen door de firma Harenberg uit Zutphen. Er waren enkele boeren die de eieren nogal vies afleverden. Zo was Geurt op een dag bezig de eieren van het vuil te ontdoen toen er net een vertegenwoordiger binnenkwam, die niet erg geliefd was bij de zakenmensen en als een treiterkop bekend stond. Nadat hij het hele gebeuren had gadegeslagen, maakte de vertegenwoordiger de opmerking: 'Nou Geurt, die eieren daar zitten behoorlijke viezerikken tussen'. 'Ja, dat klopt' zei Geurt, met een

Voorts werd er in 1965 nog eens uitgebreid met een zelfbedieningszaak waar Willy de scepter zwaaide.

Als medewerkers in de winkel werkten door de jaren heen onder andere Jennie Vrugink, Rikie Zemmeling, Hanneke Lettink, Wilma en Hennie Huurneman, Annelies Hummelink, Dinie Rijkenberg en Ina Jansen (zus van Willy).

In die periode bezorgde Geurt ook veel kruidenierswaren en brood met de auto bij de klanten. In de maalderij zijn de laatste tientallen jaren o.a. Johan Abbink, Johan Hendriksen en Hans Hendriks werkzaam geweest.

Nadat bij Geurt in 1993 een ernstige ziekte werd geconstateerd, werd in 1995 besloten om de zelfbedieningszaak op te heffen.

Geurt van Neck in de bakkerij

Willy van Neck in de oude winkel

schuin oog richting de vertegenwoordiger kijkend, 'maar die zitten er onder de mensen ook bij'

Intussen werd er ook een klein vrachtwagentje aangeschaft waar Geurt meel e.d. mee bezorgde totdat dit ook niet meer aan de eisen van de tijd voldeed en er een bulkwagen achter de tractor verscheen. Ondernemend en vindingrijk als de familie van Neck was, besloten ze om ook diepvrieskluizen te gaan verhuren, die tot op de dag van vandaag nog steeds gebruikt worden.

Na het overlijden van Geurt in 1996 op 62-jarige leeftijd, hebben twee broers van Willy, naast hun eigen werk, met hulp van Johan Hendriksen de werkzaamheden vanuit de maalderij tot 2005 voortgezet.

Na een periode van bijna honderd jaar kwam aan het bedrijf met drie generaties van Neck in de Noordink een einde.

Foto's uit de collectie van Wim Lutmes
Tekst: Wim Lutmes